

Papež Frančišek je ob 150. obletnici, potem ko je Pij IX. leta 1870 razglasil sv. Jožefa za zavetnika Katoliške cerkve, izdal apostolsko pismo z naslovom *Z očetovskim srcem* (*Patris corde*). Ob tem pismu je morda bil kdo presenečen, zakaj se papež toliko ukvarja s tem preprostim nazareškim delavcem.

Papež začne pismo z besedami: *Z očetovskim srcem je Jožef ljubil Jezusa*. Sv. Jožef je lik, ki mu pogosto ne dajemo posebnega mesta in smo do njega krivični. Že v jaslicah ga imamo bolj za dekoracijo, skoraj na enaki ravni pomembnosti kot vola in oslička. Malokrat se zavedamo, da prav ta njegova drža diskretnosti skriva v sebi bistvo očetovskega načina navzočnosti v Jezusovem življenju. Jožef ni v središču fotografije, a v ozadju izpolni svojo najpomembnejšo, od Boga zaupano mu nalogo. Ko jo konča, se ne ve kako in kdaj, izgine s scene evangelijev. Umakne se z isto ponižnostjo, kot je vstopil ob sprejemu nadomestnega očetovstva.

Veliko je vidikov, ki kažejo na njegovo očetovsko srce, a naj navedem le tri.

1. *Odgovorna skrb za družino*. Jožef, ki sprejme to očetovstvo od zgoraj, mora najprej otroka obvarovati pred Herodom in mu rešiti življenje. Potem poskrbi še za vzdrževanje svoje begunske družine, ki se znajde v Egiptu. Kljub Božjemu varstvu Bog vedno računa na Jožefovo iznajdljivost. Čeprav je živel skrito, ni bil pasiven in je hotel dati svoj prispevek. Ko se z družino vrne v Nazaret, je ponovno postavljen pred izziv preživetja. A veličina Jožefa ni bila v logiki žrtvovanja, temveč podarjanja samega sebe. Ne gre za to, da bi se moral odpovedati svoji ljubezni zaradi žene in otroka. Njegova ljubezen je bila tako polna, da je bilo podarjanje zanj neizogibno, brez kakršnekoli prisile. Vse je odvisno od srca. Gre za srečo brezpogojne ljubezni, ki tvega, da lahko vse okrog cveti. Oče pomeni biti mož vsakodnevne, nevidne pomoči in voditelj v težkih trenutkih. Oče je mož v senci, senca Božjega očetovstva, kamor se lahko otrok zateče.

2. *Skrb za oblikovanje človeške narave Božjega Sina*. Jožefovo življenje se vrti okrog tega, da bi Jezus lahko rasel, se razvijal, zorel in končno izpolnil svoje poslanstvo. Vlogo pravega spremljevalca je izvršil z izredno nežnostjo. Sveti Duh je s svojo lučjo vodil poleg Jožefa tudi Marijo, da sta se s svojo nežnostjo lahko dotaknila vsega tistega, kar je bilo krhko v Jezusu. To je izredno pomemben človeški nastavek, saj nas Jezus kasneje kljub Božji naravi ni odrešil s svojo močjo, mogočnostjo čudeža, temveč s krhko, a mogočno ljubeznijo na križu. Z močjo svoje nemoči. Svet ima danes veliko potrebo po očetih, ki niso gospodarji. To pomeni biti vzgojitelj brez posesivnosti, spremljevalec, ki ne išče samega sebe, saj se drugače sam obsodi na neizpolnjenost, nesrečo, žalost ali frustracijo. Starši se morajo izogniti skušnjavi, da bi živeli življenje svojih otrok. Le takšni zmorejo svojim otrokom na široko odpreti prostor svobode in nimajo težav postati nekoristni v trenutku, ko otrok postane avtonomna in izoblikovana osebnost, da lahko gre sam po poti svojega življenja ter izpolni nalogo, ki mu jo je zaupal nebeški Oče. Jožef zares izgine, še preden začne Jezus javno delovati. Izpolnil je svojo nalogo.

3. *Očetovstvo, odprto za skrivnostnost*. Jožef sprejme Marijo z vso njeno skrivnostjo, z nepoznavanjem poti, na katero je poklicana. Počuti se majhnega in se zaveda, da je pred njim nekaj velikega. Zasluti veliko skrivnost, ki mu jo je Bog preko angela razodel, da je otrok v telesu njegove žene blagoslovljen in da mu naj omogoči rast. Jožef pušča ob strani svoj način razmišljanja, da je lahko dal prostor temu, kar se bo zgodilo, čeprav je v njegovih očeh vse skrivnostno. Na nek način

se spravi s svojo zgodbo, da bi vstopil v prihodnost, ki se je začela pred njim odpirati. Če gledamo samo na svoja pričakovanja, smo posledično razočarani. Jožef ob angelovem razodetju ne zapade v malodušje, ker se mu ni uresničil njegov načrt, temveč življenje sprejme takšno, kot prihaja, kot goro skrivnosti. Naredi prostor stvarjem, ki se mu bodo morda včasih zdele nerazumljive. Tako negotove, da zamajajo tudi njegovo eksistenco. A končno to pomeni obstoj vsega zaupati Avtorju, ki na skrivnosten način vodi svoje otroke.

Bratje in sestre Frančiškovih redov so se v zgodovini navdihovali tudi ob sv. Jožefu. Raz lag, zakaj, je verjetno veliko. Morda pa lahko tudi mi v Frančiškovem zgledu najdemo podobnost s sv. Jožefom. Frančišek se je vedno čutil očetovsko odgovornega za novo nastajajoče tri redovne družine. Nesebično jih spremlja s svojimi spodbudami, opomini, vodilom. Vzgaja in spodbuja jih k uboštvu, ki vodi na pot resničnega duhovnega bivanja in pravega življenja. A znal se je tudi ponižno umakniti iz vodstvene službe in odgovornost zaupati svojim bratom v trenutku, ko se mu je zdelo, da jim je podaril vse, kar je lahko, ter jih je še naprej spremljal z molitvijo. Čeprav je bil ob koncu preskušan do te mere, da je podvomil celo v smisel svojega življenja in nastali red, je vendarle vse izročil Gospodu z besedami: »Jaz sem svoje izpolnil, naprej pa naj vas pouči Kristus!« Sam ni imel namena ustanoviti red, a je vse prepustil skrivnostnim načrtom, ki mu jih je Gospod razodeval po bratih in Cerkvi.

Iz evangelija – Mt 1,18-24

Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha. Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil. Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.« Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku:

*Glej, devica bo spočela in rodila sina
in imenovali ga bodo Emanuel,*

kar v prevodu pomeni Bog z nami. Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel.

V razmislek (za pogovor po telefonu)

1. Draga sestra, dragi brat Frančiškovega svetnega reda, kje čutiva, da se je najino življenje približalo ali se celo stika z držo sv. Jožefa in sv. Frančiška?

2. Kakšna je moja hvaležnost do ljudi v različnih poklicih, ki skrito – kot sv. Jožef – v tej epidemiji z očetovskim srcem – kot Frančišek gobavcem – služijo vsem, ki jih potrebujejo?

3. Ali sem sposoben/na gledati na svojo krhkost in krhkost ljudi okrog sebe z dobrohotno nežnostjo?

4. Sv. Jožef je s ponižno držo sprejel Marijino skrivnost, četudi je ni razumel. Kako sprejemam izzive, s katerimi se srečujem na poti življenja? Sem pripravljen sprejeti tudi kaj takega, česar ni v mojih načrtih?

Iz Vodila OFS, člen 17

V svojih družinah naj živijo v Frančiškovem duhu miru, zvestobe in spoštovanja življenja. Prizadevajo naj si, da bodo znamenje v Kristusu že obnovljenega sveta.

Posebno poročeni, ki živijo iz milosti zakona, naj v svetu pričajo o Kristusovi ljubezni do njegove Cerkve. S preprosto in iskreno krščansko vzgojo, pozorni na poklic vsakogar, naj skupaj s svojimi otroki veselo potujejo na svoji človeški in duhovni poti.

MOLITEV - Litanije svetega Jožefa

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas
Bog Oče Nebeški - usmili se nas
Bog Sin, Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sv. Trojica, en sam Bog
Sveta Marija - prosi za nas
Sveti Jožef
Slavni Sin Davidov
Luč očakov
Ženin Božje Porodnice
Čisti varuh Device
Rednik Sina Božjega
Skrbni branitelj Kristusov
Glavar Svete Družine

Jožef najpravičnejši
Jožef najčistejši
Jožef najmodrejši
Jožef najsrčnejši
Jožef najpokornejši
Jožef najzvestejši
Ogledalo potrpežljivosti
Ljubitelj uboštva
Zgled delavcev
Kras domačega življenja
Varuh devic
Steber družin
Tolažnik nesrečnih
Upanje bolnikov
Zavetnik umirajočih
Strah hudobnih duhov
Zaščitnik Svete Cerkve

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta - prizanesi nam, o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta - usliši nas o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta - usmili se nas, o Gospod.

Postavil ga je za gospodarja svoji hiši in za vladarja vsej svoji posesti.

Molimo. Dobri Bog, v svoji previdnosti si izbral svetega Jožefa za moža Materi svojega Sina. Častimo ga kot varuha na zemlji, naj nam bo tudi priprošnjik v nebesih. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.